

Áhítat – 2021. január 31.

Evódiát intem, és Szüntükhét is intem, hogy legyen közöttük egyetértés az Úrban. És téged is kérlek, hűséges munktársam, segíts nekik, akik együtt küzdöttek velem az evangéliumért; Kelemennel, és a többi munkatársammal is, akiknek a neve benne van az élet könyvében. (Filippi 4:2-3)

A filippi gyülekezetben két asszony – Evódia és Szüntükhé – között ébredt valami miatt súlyos viszálykodás. Nem is nagyon lehet szépíteni az esetet: civakodtak, veszekedtek egymással. Még azt sem lehet mondani, hogy két névelen nő a gyülekezet perifériáján. Tekintélyes gyülekezeti tagokról van szó. Valószínű, hogy a gyülekezet alapító tagjai közül valók lehettek mind a ketten. Mi több, Pállal „együtt küzdöttek az evangéliumért.” Megkerülhetetlen, oszlopos tagjai voltak a gyülekezetnek. Elképzelhetetlen, hogy két ilyen aktív, meghatározó személy viszálykodása ne hátráltassa az evangélium terjedését, és meg ne ossza az egész gyülekezetet. Pál úgy látja, hogy állást kell foglalnia az esetről a levelében.

Az ellentétek elsímítása mindig kényes feladat. Nehéz ugyanis megállapítani, hogy melyik félnek van igaza. A kapcsolatok elmérgesedésében ugyanis valamilyen arányban rendszerint mindkét félnek része van. Az apostol nem áll egyik asszony pártjára sem. Lelkipásztori tapasztalatai megtanították arra, hogy még ha ki is lehetne deríteni ilyen esetekben az igazságot, ez önmagában nem járna együtt a kibéküléssel, sőt inkább a viszály kiterjedésével. Ezért Pál a zavaros tények bolygatása helyett arra inti a két asszonyt, hogy „**legyen közöttük egyetértés – az Úrban!**” Ami már nem megy – *egymásra nézve*, azt meg kell próbálni – **az Úrra tekintve**. A két asszony minden valószínűség szerint valamiben vetélytársa volt egymásnak. *Egymásra nézve* már csak tovább mérgesedhet a helyzet. **Az Úrra nézve** viszont felkínálkozik számukra egy kívülük létező rendezési alap, ahol mindketten találkozhatnak. Hiszen elméletben egészen jól ismerik: „*Az az indulat legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban is megvolt...*” (Filippi 2:5) „*Ugyanaz a szeretet legyen bennetek, egyet akarva ugyanarra törekedjete. Semmit se tegyetek önzésből, se hiú dicsőségvágyból, hanem alázattal különbnek tartásotok egymást magatoknál.*” (Filippi 2:1-4) Ha az a törekvés fűtené őket, amely a **Krisztus Jézusban** volt, akkor egyik a másikat *előbbre valónak, fontosabbnak* tartaná, és nem ragaszkodna körömszakadtig a saját maga igazához és sérelmeihez.

A szolgáló szeretet nagy ellentéteket is áthidalhat, ennek híján pedig kis nézeteltérések is rendezhetetlenekké válnak. Mindkettejüknek el kellene tehát engedniük a saját szempontjaikat és igazságukat, és találkozniuk kellene egymással a **Krisztus** normájánál, az Igénél. Kibékülés, elrendeződés, megbocsátás, szeretet, folytatódó közös szolgálat: vagy **Krisztusban van**, – vagy sehol.

Vegyünk biztatást énekünk szavaiból:

*Légy csendes szívvel és békével Életednek Istenében!
Ő bír örömmel bőségével, Véle boldogulsz mindenben,
Ő kútfőd és ő fényes napod, Ő tőle jön minden vígságod:
Légy csendes szívvel!*

*Ő bír vígsággal, kegyelemmel, Oly szívvel, mely feddhetetlen,
Ahol ő van, nem sért semmivel, Hordozzon bár mélységekben;
Sok nyavalyádat elfordítja, A halált is kezében tartja:
Légy csendes szívvel!*

*Mint legyen néked s másnak dolga, Az nála nincsen elrejtve,
Arra néz szemének világa, Ki búval van megterhelve.
Ő számlálja fohászodásid, Összefogja könnyhullatásid:
Légy csendes szívvel!*

*Ha egy sem volna e világon, Kire magad rábízhatnád,
Akkor is állna oldaladon, És hűségét tapasztalnád.
Ő tudja titkos bánatidat, Elvenni mikor kell azokat:
Légy csendes szívvel!*

*Ne vedd szívedre, az ellenség, Amit rád költ hazugsággal,
Hadd jöjjön csúfság, keserűség: Ítéld az Úr igazsággal.
Ha Isten a te jó barátod, Nem lehet emberektől károd:
Légy csendes szívvel!*